

[Aksel Larsen.]

begavet. Jeg ved, at der findes folk, som er forrædere mod deres land, men jeg tror, at man også kan være forræder ikke blot mod sit parti og sit fag, man kan være forræder mod sin sag, mod sit partiprogram, man kan være forræder mod den fredens sag, man hylder, og man kan være forræder mod socialismen, som man ellers har forpligtelse til at arbejde for at virkeliggøre.

Når vi har talt om Sovjetunionen, så er det, fordi der virkeliggør man socialismen, og vi vil ikke være med til at være forrædere mod socialismen. Vi taler endvidere om Sovjetunionen som forkæmper for fredens sag, og vi vil ikke være forrædere mod fredens sag. Og vi ved, at det vil være til gavn for Danmark og til værn for Danmarks selvstændighed, om man støtter Sovjetunionen i dens internationale politik, og at man ikke angriber Sovjetunionen, således som de her mod kommunisterne sammensvorne partier og deres presse har for skik at gøre det.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft stiller spørgsmålet om, hvorvidt kommunisterne er tilhængere af Sovjeteuropa eller det nationale Europa. Det ærede medlem viser igen her, at han kun er i stand til at tygge drøv på andre og triste personers tanker. Jeg erindrer om, at da Franco med Mussolinis og Hitlers aktive støtte lavede sit oprør i Spanien, da hed det sig, at det var det nationale Spanien, og at den konservative partipresse og adskillige konservative politikere med den nævnte hr. Pürschel i spidsen ustandselig talte om det nationale Spanien kontra det røde Spanien.

Det nationale Spanien var for dem det fascistiske Spanien. Vi er modstandere af det, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kalder det nationale Europa, hvis man lægger deri, at det skal være fascistisk eller reaktionært, men hvad Sovjeteuropa angår, tillader jeg mig at opfatte det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts udtryk sådan, at det drejer sig om det socialistiske Europa, og vi foretrækker ubetinget et socialistisk Europa frem for et kapitalistisk Europa. Men jeg gør opmærksom på, hvad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft burde vide, at socialismen ikke på noget punkt befinder sig i modstrid med den sande nationale opfattelse.

Hvad angår kommunisterne og forsva-

ret for Danmarks selvstændighed, taler historien sit eget sprog om, hvem der i fortiden har kæmpet aktivt for Danmarks selvstændighed og til værn mod dets ydre og indre fjender. Det er urigtigt, som man her tillader sig at påstå, at det kommunistiske parti gennem det ærede medlem hr. Alfred Jensens mund har erklæret, at vi ikke vil vide af noget forsvar. Sådan noget har vi aldrig sagt. Vi har sagt nej til regeringens og rigsdagsflertallets udenrigspolitik og har sagt, at sålænge man ikke fører en anden og bedre udenrigspolitik, vil vi ikke være med til at bevilge midler til det, man kalder forsvaret.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger med den ham egne begrebsforvirring, at landets udenrigspolitik kan ikke tilrettelægges og føres, uden at vort forsvar er i orden. Det er det modsatte, der er tilfældet. Landet må først gøre sig klar over sin udenrigspolitik, og derefter må det tilrettelægge sit forsvar i overensstemmelse med denne udenrigspolitik. Forsvaret skal tjene de udenrigspolitiske formål. Landets udenrigspolitik er ikke i fredens interesse, og et forsvar, man opbygger i overensstemmelse med denne efter vor opfattelse landsskadelige udenrigspolitik, er derfor heller ikke i landets interesse — samtidig med at den bebyrder os med kolossale udgifter. I øvrigt synes jeg, at de partier, som her har ansvaret for, at Marshallaftalen er blevet godkendt og derved har bragt Danmark ikke alene ind under amerikansk økonomisk diktatur, men endogså ind under amerikansk nutidig og fremtidig lovgivning, skal være de sidste til at beskyldte andre for ikke at ville værne landets selvstændighed.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen siger, at regeringen og socialdemokratiet nærer intet ønske om krigerisk indsats. Ja, da ved jeg snart ikke, hvordan man skal opfatte den tale, der blev holdt af det ærede medlems substitut under finanslovdebatten eller den politiske debat i foråret, hvorunder det ærede medlem hr. Holger Eriksen holdt, om jeg så må sige, den mest krigsliderlige tale, vi har hørt i dette ting. Jeg synes også, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen skulle tænke på, at ved valget i 1945 forsøgte socialdemokratiet at få opstillet en folketingskandidat